

zaključna riječ

ZAVRŠNA RIJEČ DEKANA

Dr Celestin TOMIĆ

Završavamo ovaj naš bratski i radosni susret, skup, zajedništvo. „Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, Otac milosrđa i Bog svake utjehe” (2 Kor 1,3). Bio je ovaj naš susret čas dubokog razglabanja, razmatranja, doživljavanja o euharistiji, koja je izvor, središte i život Crkve, definicija Crkve u vremenu, najdublje otajstvo naše vjere i najdublje otajstvo našeg života.

Otajstvo euharistije je „sveobuhvatno”. Nemoguće ga je sa svih vidova obraditi. Tema Tjedna je bila: Euharistija kao čin Božjeg naroda. Kao moto ovog Tjedna mogli bismo uzeti značajnu i znakovitu izreku Drugog vatikanskog koncila koju usvaja Ivan Pavao II: Crkva čini euharistiju, euharistija čini Crkvu.

Predavači su se trudili da nas svojim stručnim i dobro pripremljenim predavanjima uvedu u ovo veliko otajstvo vjere. Euharistija u svojoj dubokoj stvarnosti uvijek ostaje identična kroz sva vremena u Crkvi. Način izražavanja i doživljavanja euharistijskog događanja prilagođuje se zahtjevima vremena, a da se ne gubi ništa od tajnovitosti, znakovitosti i čudesne i jedinstvene stvarnosti, Kristove istinite, stvarne i supstancijalne prisutnosti. Predavači su nas povelili na izvorište euharistije, na događanje pashalne večere, da nas zatim provedu kroz povijest Crkve, da vidimo kako je Crkva „činila” euharistiju, i kako je euharistija „činila” Crkvu, da nas zaustave na sadašnjem trenutku euharistijskog slavlja i razmislimo kako ga treba vrednovati i živjeti u zajednici Božjeg naroda i Crkvi Božjoj. Produbili su nam teološka razmatranja o ovoj velikoj tajni i o našem drugovanju s Kristom po Duhu Svetom koji nadahnjuje Riječ Pisma i ostvaruje euharistijsku tajnu, koji nas okuplja u Crkvi i uvodi u svu istinu. Predavači su nastojali da što sažetije a opet jasno, zanosno i radosno iznesu svoje misli. Mnoga pitanja ostala su samo dotaknuta, otvorena daljnjem produbljivanju.

Euharistija je život Crkve. Ona je i izvor svake istinske obnove. I ova naša razmatranja i produbljivanja idu za tim da dublje živimo euharistiju, da ona bude trajni poziv, poticaj i nadahnuće naše obnove. Euharistija mora postati osobni, živi i radosni susret s Gospodinom, čin blagoslivljanja i zahvaljivanja Ocu po Sinu u Duhu Svetom. Euharistija nas nadahnjuje da sjedinimo svoj svakidašnji život s Kristovom žrtvom, da i naš život bude kao i Kristov „život za druge”.

Euharistija mora jačati i razbuditi u nama istinske evandeoske vrednote, otvorenost prema problemima današnjeg svijeta i čisto konkretnim potrebama današnjeg čovjeka. Euharistija mora stvoriti u nama istinsko zajedništvo s Kristom i s vjernicima, zajedništvo sa svim ljudima i s cijelim svemirom, da se tako sve više angažiramo na ostvarenju Božjeg kraljevstva ljubavi i mira.

A sada, ponajprije zahvaljujem Bogu Ocu po Isusu Kristu koji nas je po svom Svetom Duhu obasipao tolikim darovima kroz ove dane.

Zahvaljujem ocima nadbiskupima i biskupima koji su svojom prisutnošću, ohrabrenjem i riječima učinili da ovaj značajan i jedinstveni svećenički skup u našem narodu poteče u istinskom bratskom ozračju ljubavi i razumijevanja. Posebno zahvaljujem preuzvišenom gospodinu Franji Kuhariću, nadbiskupu zagrebačkom i velikom kancelaru, na njegovom bratskom, prijateljskom i pastirskom zauzimanju i ljubavi za ovaj Tjedan, njegovom aktivnom sudjelovanju i posebno na njegovoj toploj i otvorenoj riječi na euharistijskom slavlju u ovom važnom povijesnom trenutku. Zahvaljujem i preuzv. gosp. Miji Škvorcu na poletnom nagovoru o svetom Tomi na euharistijskom slavlju. Jednako i pomoćnom biskupu zagrebačkom mons. dr Đuri Kokši što nam je u homiliji dočarao lik svetog Benedikta u njegovom jubilarnom slavlju i biskupu đakovačkom mons. Ćirilu Kosu za lijepu riječ o značenju proglašenja sv. braće Ćirila i Metoda suzaštitnicima Europe za naše narodno područje.

Zahvaljujem ocima provincijalima, prvostolnom kaptolu zagrebačkom i drugim kaptolima koji se rado odazivaju na ovaj naš Teološko-pastoralni tjedan i s velikom ljubavlju prate naš rad.

Zahvaljujem svim predavačima i voditeljima studijskih grupa. Posao nije bio lagan. Predavanja su bila dobro i stručno pripremljena, kako svjedoče sudionici Tjedna. Hvala vam od srca.

Hvala i vama, draga braćo svećenici, koji se tako radosno odazivate na ovaj naš susret da u bratskom združenju i zajedništvu, u ljubavi i prijateljstvu razmatramo i doživimo otajstvo Božje ljubavi i bolje upoznamo veličinu i blizinu Boga našega. Ovo je trenutak da svima vama, u ime Bogoslovnog fakulteta koji predstavljam, zahvalim što se tako zdušno odazivate pozivu naših biskupa i skupljate kolektu za ovu našu najvišu crkvenu ustanovu u hrvatskom narodu. Zahvaljujemo preko vas svim vašim župljanima, posebno onim nepoznatim velikodušnim dušama koje poput udovice u Hramu daju veselo svoj utržak.

Moram se s ovog mjesta zahvaliti velikodušnosti Uprave Bogoslovnog sjemeništa, na čelu s rektorom mons. Đurom Pukecom, što su nam ustupili prizemne prostorije da možemo prikladnije i svrsishodnije smjestiti fakultetsku biblioteku koja je jedna od najvećih briga Fakulteta. Bez prikladne i posadašnjene biblioteke ne može se zamisliti naučni rad Fakulteta.

Zahvaljujem s ovog mjesta i mons. dr Đuri Kokši, pomoćnom zagrebačkom biskupu, na poklonu našoj Biblioteci značajnih temeljnih znanstvenih nizova.

Napominjemo vam da ćemo od ove godine Dan Fakulteta slaviti na 4. studenoga, kada je Državni sabor kraljevstva prihvatio i potvrdio sveučilišna prava i povlastice koje je kraljevskom diplomom dao car Leopold I. Bit će to 310. obljetnica Fakulteta.

Zahvaljujem posebno upravi Dječaćkog sjemeništa, na čelu s rektorom p. Vlašćem i ekonomom p. Jelinekom, za brigu i usluge koje su nam pružili da se ovaj Tjedan može odvijati u vedrom i prozračnom ozračju. Hvala i sjemeništarcima koji su pomogli u onim malim i tehničkim stvarima. Zahvaljujem i bogoslovima koji su nam se pridružili na euharistijskom slavlju da svojim služenjem i pjevanjem uzveličaju naše susrete s euharistijskim Gospodinom. Zahvaljujem i osoblju Dječaćkog sjemeništa, koje se s toliko ljubavi žrtvovalo za dobru i izdašnu hranu i čiste i prozirne prostorije. Zahvaljujem i izlagačima koji su na svoj način obogatili i učinili privlačnijim ovo naše zborovanje.

Osobito zahvaljujem tajniku Tjedna, dr Adalbertu Rebiću, za sav onaj napor i ljubav koju ulaže u pripremi kao i u samom odvijanju i radu Tjedna. On je već postao pojam ovih tjedana. Želim mu da i dalje ostane na tom položaju. Zahvaljujem i njegovu pomoćniku, mr Stjepanu Večkoviću, i tajnici našeg Fakulteta, sestri Margareti Babić, za onu tihi skrb i zauzetost da sve bude na zadovoljstvo svima.

Braćo, završavamo ovaj naš susret s euharistijskim slavljem i svečanim Te Deumom. Nek ovaj naš susret bude poticaj na veću radost i spremniji hod prema boljem življenju i radu i konačnom slavlju na eshatološkoj gozbi Jaganjčevoj. Neka naš svakodnevni život bude osvjetljen, nadahnut, podržavan euharistijskom Isusovom prisutnošću, da svjedočimo Božju prisutnost i ljubav Božju, spasiteljicu svih ljudi, da se Kristov Duh koji obilato zrači kroz euharistijsku tajnu očituje u našem životu, radu i poletu.

„Neka nam Krist pomogne da nastavimo putovima istinske obnove te idemo prema punini euharistijskog života i štovanja kojim se Crkva izgrađuje u onom jedinstvu što ga već posjeduje, ali koji želi sve više ostvariti na slavu Boga živoga i na spas svih ljudi” (Ivan Pavao II, Coenae Dominicæ, br 12).

Neka prestane svaka dioba i podjela, razmirice i zloporabe, te nas euharistija poveže u Duhu Svetom sve u „jedno Tijelo”.

Milost Gospodina našega Isusa Krista bila s nama svima!